

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Isus este între noi.

Și umbla Isus prin toate cetățile și orașele, învățând în adunările lor și propovăduind evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor. Matei IX. —35.

Trecutul ni se pare totdeauna frumos. Regretăm timpul copilăriei noastre, dar când am fost copii, părinții noștri la rândul lor, au regretat copilăria lor. Și așa a fost totdeauna. De când e lumea, omul n'a fost îndestulit cu moravurile timpului și a oftat după trecut, în care conform credinței sale toate au fost mai curate, mai luminoase, mai vesele.

În timpul strălucit al împăraților romani s'a regretat viața patriarhală din vremea republicei romane, în epoca glorioasă a renașterii, cei care doreau din punctul de vedere al moralei ceva mai bun au vorbit mult despre omul serios și pur al evului

mediu. La începutul secolului al XX-lea s'a vorbit cu regret despre idealurile naționale ale secolului trecut.

De prezent, când lumea noastră este combinația modernismului celui mai îndrăzneț și decadenței cele mai măhnitoare, când pe lângă stăpânirea forțelor naturii aflăm și superstiția cea mai întunecoasă; când omul citește opere științifice, dar și romane sensuale și starea nervilor săi tociți prin aceste încercări să-o îmbunătățească prin conținutul înfiorător al romanelor de tarabă: *plângem după vremurile evanghelice, mai ales ale testamentului nou*. Simplitatea lor ne pare bunul suprem în viața noastră în-

curcată și curăția emanată de persoana *Invățătorului dumnezeiesc* doctoria supremă pentru sufletul nostru bolnav de mii de boli. Și spunem: „Ușor le-a fost aceluia care au trăit într'un timp cu Mântuitorul, căci orice nefericire, boală, infirmitate sau păcat i-a atins, l-au căutat pe El, aflându-și mângăiere, alinare, vindecare și iertare.”

Și nu observăm, că păcătuim în modul cel mai grozav prin această părere, căci Isus Hristos ca persoana a doua dumnezeiască, ca Fiul, este prezent și acum în tot locul și neîncetat. Oriunde și oricând ne putem adresa lui, căci El este Același, care a vindecat orbii și

indrăcitul surd. El are și azi aceeași bunătate, aceeași milă și aceeași putere ca în trecut.

Dar putem spune, că Isus încă ne este mai aproape decât contemporanilor săi, care nu l-au gustat, cât de bun este El, cum facem noi în *Sf. Taină a Euharistiei*. Prin Sacramentul acesta mare Isus se unește cu noi, este în

noi, locuiește în noi. Ce apropiere! Atunci putem să-i spunem spunem Lui toate necazurile noastre și El cu toată siguranța ne va asculta.

Dar trebuie să-l observăm, să credem în prezența Lui în lume și în Sf. Euharistie. Prin viața și faptele noastre să mărturisim că: *Isus este între noi*.

Irina Berinde.

Pelerinajul dela Sf. Mănăstire a Moiseiului din 24 Iunie.

(Nașterea sf. Ioan.)

Poporul nostru credincios, care nu află oboseală în căutarea liniștei și mângăerii sufletesti, cu multă sete aleargă la Sf. Mănăstiri, la Icoana Preacuratei, ca îngenuchiat la picioarele tronului ei de lumină și sub privirile ei de Mamă să-și deschidă inima casă primească Sfintele ei daruri. Maica Domnului le deschide tuturor sânul milei, ca din plinirea ei sa primească cu toții, bolnavul tămăduire, cel întristat mângăere, păcătosul iertare; ca nimeni să nu se poată ascunde de căldura și de dragostea ei de mamă.

Indemnul superiorității Sf. Mănăstiri a Moiseiului prin, care anunță pelerinajul din 24 Iunie a fost primit cu multă dragoste și bucurie creștinească din partea credincioșilor mai

ales că se aștepta și sosirea P. Sf. Arhieriei Iuliu Hossu al Clujului și Alexandru Nicolescu al Lugojului.

În zorii zilei de 23 Iunie glasul clopotelor de pe întreaga Valea Izei și a Vișeuului a început s'a vestească acest pelerinaj și să însoțească miile de credincioși cari în procesiuni alergau la Icoana Preacuratei cântând „Sub acoperământul tău alergăm o sfântă Maică a lui Dumnezeu.” La ora 3 d. m. s'au început mărturisirile până la ora 10 când s'a făcut Însăratul, Binecuvântarea Euharistică și predică.

În dimineața zilei de praznic, zi caldă de vară miile de credincioși cu fețele luminate de razele strălucitoare ale soarelui, cu crucea lui Isus și chipul Mariei încunjurau în cântări

și rugăciuni sf. Mănăstire. — Mărturisirile s'au început dela ora 5 și au ținut până la ora 10 în care timp s'a făcut și prima Liturghie. La ora 10 s'a început a doua Sfântă Liturghie pontificată de Prea Cuv. Sa Leon Man superiorul Mănăstirii asistat de 3 preoți. Numărul celor împărțâșiți cu Sfintele Taine a fost peste una mie.

La sfârșitul sfintei Liturghii s'au cetit telegramele Prea Sf. Archierei prin cari anunță că obvenind unele cauze mai înalte bisericesti nu pot lua parte la Sf. Praznic. Urmează apoi predică zilei ținută de Prea Cuv. Sa Lern Man care a vorbit cu atâta tărie de cuvânt încât miile de credincioși cu ochii scâlțați în lacrimi primeau întocmântul sufletesc și cuvintele de întărire și mângăere. — Sufletul nu poate trăi fără evlavia către Maica Domnului prin care se dobândește și păstrează viața harului. — După predică miile de credincioși rugând pe Maica Domnului ca să le ajute ca și la Marele praznic al Adormirii din 15 August, să poată lua parte la Sfintele rugăciuni având bucuria sufletească de a primi cuvântul de întărire și indemn creștinesc de la Prea iubitul Arhieriu, sau îndepărtat la vetrele lor familiare.

L. Sângeorzan.

Cunoașterea de sine.

În marea de oameni cari populează pământul, fiecăruia îi revine locul, dar atunci va fi o armonie deplină când fiecare om va fi conștuit de locul ce-l ocupă și nu se va zbate după mai mult, decât merită. Atunci traiul va fi mai ușor, va fi pace în lume și fiecare va lua ce e al său.

Dar, vai! Azi oamenii mai puțin pregătiți tind mai sus și nu pe cale cinstită, — instruindu-se, — ci prin șarlatanie și protecție, simțindu-se bine dacă au înșelat astfel societatea. Ori, de aci decurg certuri, dezbinări și chiar prăbușire. Ne vine îndată întrebarea: Care este cauza rețelilor de soartă a acestora? Răspunsul este ușor de aflat: Necunoașterea de sine însuși.

Din egoismul său, omul e pornit să-și exagereze valoarea, să se socotească înzestrat cu daruri pe cari nu le are și acestea-l fac să apuce pe căi greșite în a se cultiva și în ași alege o carieră. Dupăcum la un pământ, cultivabil trebuie să fimem seama și de calitățile, de cantitatea de producție etc. atunci când îl semănăm, tot așa omul trebuie să cunoască cel mai apropiat teren, care este el însuși pentruca să știe cum să-l cultive ca să aducă roade mai bune; să știe care carieră, respective urmând pe care drum, ar eșua mai util societății și în cadrul căreia ar putea să-și îndeplinească mai conștiincios datoriile ce le are față de sine însuși, față de aproapele și mai

presus de toate, față de Dumnezeu Creatorul.

Trebuiesc cultivate aptitudinile existente și nu cele închipuite, căci numai așa se va ajunge la rezultate satisfăcătoare, deoarece în zadar va încerca un om cu aptitudini materialiste exagerate să devie, de ex. un bun preot, căci îi va fi imposibil în schimb poate deveni un bun și renumit negustor sau industriaș, util societății omenești.

De altfel și în vechime ideea cunoașterii de sine era la ordinea zilei, iar pe cel mai însemnat templu grecesc care era la Delfi, era scris: „Cunoaște-te pe tine însuși.” Chiar Mântuitorul Isus ne poruncește să nu exagerăm valoarea, ci să ne atribuim numai importanța ce o avem: „Când ești poftit, du-te și te așează la locul cel din urmă, pentruca, atunci când va veni cel ce te-a poftit, să-ți zică: Prietene, suie-te mai sus.” Luca 14, 10.

Dar și cunoașterea propriei valori e un punct însemnat, a religiei creștine, căci sf. Pavel zice: „Au nu știți voi că trupul vostru e biserica Spiritului Sfânt care este în voi?” I. Corinteni 6, 19. Prin cunoașterea de sine, i-se ia omului exagerarea îngâmfată a valorii lui, și egoismul, iar prin modestie și umilință i-se dă valoare adevărată prin care se înalță: „Ai făcut, pe om cu puțin mai mic decât, îngerii cu mătire și cu cinste l-ai încununat.” Psalm 8, 6.

Cunoașterea de sine, pe lângă că descoperă în om lucruri și aptitudini bune cari de altfel ar fi neglijate, îl mai deprinde la virtutea umilinței care la rândul ei îl depărtează pe om de către păcatul atât de urât al mândriei.

Petru Bologa.

Din scrisoarea S. Părinte Papa Pius XI către cardinalul primat al Portugaliei despre Acțiunea Catolică.

Apostolatul presei bune.

O altă activitate, la care trebuie să se dedea Acțiunea Catolică a acelei nobile țări — și s'o spunem: a tuturor țărilor — este ceea ce are de scop sprîjinirea și răspândirea presei bune și mai ales a celei cotidiene, care, răspândită fiind în cercuri mai largi, este mult mai cu efect. Prin presă bună înțelegem apoi nu numai aceea care nu conține nimic contra principiilor credinței și a regulilor moralei, ci și pe aceea care își propune anume să răspândească aceste principii și reguli. Nu e cazul să dovedim care și cât de mare este folosul educativ al acestei presei, fiindcă aceasta o dovedește experiența de fiecare zi; cum o dovedește de altfel și imensul rău ce-l semănă, mai ales între tineret, presa rea, adesea mai răspândită ca cea bună, adevărându-se și aici cuvintele Domnului Hristos: „Fiii veacului acestuia mai înțelepți sunt decât fiii luminii în neamul lor.” (Luc. XVI, 8). Ei bine, presei rele trebuie necondiționat să i se opună cea bună folosind și aici vorba vechea: *contraria contrariis curantur*, —

De aceea noi dorim, ca presa bună să reușească a se întări și a spori în aceea țară, după cum va cere trebuința; și mai presus de toate ca în familiile creștine să între acel ziar care se face ecoul fidel al învățăturilor Bisericii, făcându-se un prețios colaborator al acesteia. — În acest scop, considerând multele mijloace ce le reclamă azi un ziar bine redactat și capabil a înlocui puternica presă contrară, credem potrivit ca și pe tărâmul presei să se pornească cu puteri unite, adică să se concentreze eforturile generoase ale tuturor în jurul inițiativelor de interes general, sacrificând, unde nevoia o va cere, interesele de ordin particular și regional celor de ordin general, aducând toate jertfele cerute de un lucru atât de însemnat.

Trebuința unirii.

Unirea gândurilor și a stră-

duințelor este condiția bunei reușite a tuturor acțiunilor întreprinse de Acțiunea Catolică și de Biserică înșiși. Oare nu aceasta a fost dorința Mântuitorului și oarecum testamentul lăsat ucenicilor săi: „ca toți să fie una „? (Io XVII, 22). Și noi ne însușim dorința Mântuitorului, pentruca la aceea națiune Păstorii și credincioșii, uitând tot ce-i poate despărți în lucruri curat vremelnice, să se unească ca un singur om în tot ce se ține de mărirea lui Dumnezeu și de mântuirea sufletelor. — Și pentruca toate aceste dorinți ale Noastre, precum și cele mai înainte arătate — cari sunt și dorințele inimii D-Voastre apostolice și ale episcopatului portughez întreg, — să fie cu ajutorul lui Dumnezeu pe deplin realizate, Vă împărtășim din inimă ceruta binecuvântare apostolică și confracțiilor noastre în episcopie,

clerului și întregului laicat catolic al acelei națiuni, ca un augur al favorurilor cerești și ca un semn al specialei noastre bunăvoinți și complăceri pentru iot ce s'a făcut și se va mai face pe terenul Acțiunii Catolice.

Dat în Roma, lângă Sf. Petru,
10 Nov. 1933.

Pius P. P. XI.

trad. de P. Dr. L. TĂUTU

IN RUSIA pe lângă toată lupta împotriva religiei, aceasta nu se poate desființa. Comitetul însărcinat cu desființarea religiei în raportul său de cinci ani recunoaște, că în Rusia Sovietică și azi 90% a populației este religioasă, ține icoane în casă și se roagă. Se adevărește adevărul evanghelic: puteți chinui trupul, sufletul își trăiește traiul său.

Calendar săptămânal.

15 — 21 Iulie 1934.

- 15. Dumineca VII. d. Rusalii. Ap. Romani
25 1. Ev. Mat. 9, 27. M. Ciric și Iulita.
- 16. Luni. M. Antinogen.
- 17. Marți. M. Marina † 270.
- 18. Mercuri. M. Emilian.
- 19. Joi. C. Macrina † 397.
- 20. Vineri. Prof. Ilie. Ap. Iac. 5, 10 Ev.
Luca 4, 22.
- 21. Sâmbătă. C. Simeon.

„Cel cea fost inger în trup, temelul Profeților, al doilea înainte mergător al venirii lui Hrisios, Ilie măritul, carele a trimis de sus lui Elizeu darul, alungă boalele și curățește pe cei leproși, le izvoarește vindecări.“

„Profetule și înainte văzătorule al lucrărilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, carele cu cuvântul tău ai oprit marii cei vărsători de apă, roagă pentru noi pe unul iubitorul de oameni.“ (Trop. Sărbăt.)

20. Aniversarea morții Regelui Ferdinand I.

